

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu, Najjaśniejszego CESARZA,
IMPERATORA Catey Rosysy.

Z GRODNA DNIA 20. LUTEGO Roku 1797. WPONIEDZIAŁEK.

Uniwersał Pełniącego obowiązek Rządcy Litewskiej Gubernij Vice-Gubernatora, Pat-
kownika i Kawalera Frizela, wszystkim komu o tym wiedzieć należy.

Odebrawszy od J. O. Xiążęcia Mikołaja Wasilewicza Repnina Generala Feld-
marszałka, Litewskiej Gubernij Generala Gubernatora i wielu Orderów Kawalera
zalecenie, ażeby w przeznaczonym na Kadencye w Uniwersale tegoż J. O. Xcia
na dniu 28. Junij 1795. Roku wydanym, były otwarte podawnemu we wszy-
stkich Litewskiej Gubernij Powiatach, Ziemskie i Grodzkie Sądy, i odbywane
należące donich sprawy, a w zdarzeniu Appellacyi, takowe podawane były do
mającego się ustanowić Appellacyjnego Sądu, który razem z Rządem w niebaw-
nym czasie otworzonym zostanie. Dając o tym wszystkim Litewskiej Gubernij
Obywatelom wiadomość, i jako podług wyżej powiedzianego J. O. Xcia Uni-
wersału na dniu 28. Junij 1795. Roku wydanego, 1. termin Kadencyi dla Ziem-
skich Sądówznaczony 7. Januaryi, zatym Urzędnicy tych Sądów mają na-
tychmiast do swoich mieysc zjechać się i otworzywszy tegoż czasu Sądow-
nictwo Ziemskie przyjąć do odbywania i sądzenia należnych Spraw; a Grodzkie
Sądy też samo mają dopełnić w swoim czasie, to jest: następującego Miesiąca Mar-
ca 1. dnia. Dla należytey więc wszystkim o tym wiadomości i winnego uku-
tecznienia, takowy mój Uniwersał ogłosić zwykłym porządkiem po wszystkich
mieyscach i Parafialnych Kościołach bez najmniejszey zwłoki. Dan w Wilnie
Januaryi 27. dnia 1797. Roku.

(L. S.) Jan F. zel.

z Petersburga d. 4. Lutego

General Feldmarszałek i Woienny Gu-
bernator Kijowski Graf Soltikow zarządzać
będzie Gubernią Małorosyjską. — Grł od
Infanteryi Gudowicz młodszyznaczony
Woiennym Gubernatorem Astrachańskim. —
Vice Gubernator Gubernij Orłowskiej Kar-
niejew mianowany Gubernatorem Mińskim z
nadaniem godności aktualnego Konfyliarza
Stanu: a naiego mieyscu Podpulkownik Pro-
tasów ma być Vice-Gubernatorem Orło-
wskim. — Generalowie Lieutenanci zarzą-
dzający Guberniami Osipow Białoruską, Seli-
fontow Żukucką, wezwani są do zasiadania
w Senacie, pierwszy w tutejszych Departa-
mentach, drugi zaś w Moskiewskich, obadwa
mianowani Konfyliarzami Taynemi. Fran-
cuskim Emigrant Tarfi kreowany nadwornym
Konfyliarzem i umieszczony w Kollegium
IMPERATORSKIM Zagranicznych interes-
sów. —

z Wiednia 4. Lutego.

Gazeta dzisiejsza Dworska zawiera w
sobie opisanie marszu i czynności kolumny
woyska zostającej pod Komendą Grła
Prowera. Zamiarem iey było oswobodzić
Mantugę, i utrzymywać podług ogólnego
planu komunikacyą z innemi korpusami
zmierzającemi także na odsiecz tej fortecy.
Wiadomo jest z dawnych doniesień, iak
te korpusy niedopiąwszy zamiaru swego,
cofnąć się do dawnych stanowisk musiały.
Kolumna tym czasem Prowery wyruszy-
wszy z Padwy w kilku mieyscach, iako to
przy Bevilaqua, St. Zenon, Menerbe i il Bo-
sco szczęśliwie z nieprzyacielem potykała
się. Dnia nawet 13 Stycznia przeszła Ady-
gę przy Angiari, z kąd do Cerca pomasze-
rowała, z tamtąd przez Sanguinetto do No-
gara posunęła się, gdzie d. 14 Stycznia sta-
nęła. Nazajutrz ku St. Georgio ruszyła,
lecz tam ze wszystkich stron od liczney-
(1)

szego nieprzyjaciela obkoczona, broniła się długo z największą odwagą, na koniec przez kapitulacyą poddadzić się musiała. —

z Londynu 31. Stycznia z Gazety Berl:

Lord Bridport niespodziewając się więcej spotkać okrętów nieprzyjacielskich, odiażył 8 okrętów liniowych, które posyła Admiralsowi Ferris na wzmocnienie tego floty. Pozostała siła składa się z 13 okrętów liniowych. Twierdzą, że Admiralicja, a w szczególności L. Spencer będą pociągnięni do usprawiedliwienia się z operacyi morskich, które okazali dla przeszkodzenia wyładowaniu, lub też z niego korzystania. Wszystkie wiadomości przychodzące z Francyi mówią o przygotowaniach do nowej ekspedycyi, która ma być wymierzona przeciwko Szkocyi. Wydano natychmiast rozkaz uformowania obozu blisko Aberdeen, i porobienia Sygnałów ponad brzegami. Pokazuje się, iż nieukontentowanie Officerów Kompanii Indyjskiej, i zamieszki które z tą poszły, sprawiedliwą wnieciły trwogę w rządzie; a przynajmniej osądono, że trzeba całej roztropności i stałości dawnego Gubernatora Indyjow Markisa de Cornwallis, dla przywrócenia tam porządku. Podjął się na naleganie Ministrow, i wkrótce poiedzie do Indyjow zachowując wszystkie swoje urzędy, które w czasie jego niebytności, będą sprawowane pod jego imieniem. Późniejsze wiadomości z Ameryki potwierdzają wiadomość o elekcji Pana Adamsa na Prezydenta, i donoszą, że nowe usiłowania czyniono w Filadelfji i innych miastach, na wzniesienie pożarów, i że rząd przyrzekł sumę 5,000 dollars temu, któryby wyszedł podpalaczów i o nich donosił. —

z Paryża d. 30. Stycznia z Gazety Berlinskiej

Niektóre pisma tutejsze zapewniają, że przybył tu kurjer Angielski i oddał depesze Dyrektoryatowi. Babeuf i jego towarzysze mało co nie uciekli przez dziurę, którą zrobili w murze swego więzienia.

z Główny kwatery w Weronie d. 29. Nivose (18. Stycznia) R. 5. Bonaparte Najwyższy Komendant Armii Włosek do Dyrektoryatu Wykonawczego.

„ Obywatele Dyrektorowie! Udałem się był do Bolonij z 2,000. ludzi dla wstrzymania moją bliskością Dworu Rzymskiego i przymuszenia go do przyjęcia systemu spokojnego, od którego Dwór ten coraz bardziej od niejakiego czasu zdaje się oddalać. — Rozpocząłem był także z W. Xciem Toskańskim negocyacyą względem garnizonu stojącego w Livorno, którą przytomność moja w Bolonij zapewneby do końca doprowadziła.

Lecz 18. Nivose dywizya nieprzyjacielska będąca w Padwie, ruszyła do marszu i atakowała d. 19. awangardę Grła Angereau stojącego w Bevilacqua przed Porto-

Legnago. Po utarczce dosyć żywey, Grł Adjutant Dufaux komenderujący tą awangardą, cofnął się do St-Zeno, a nazajutrz do Porto-Legnago, mówszy dosyć czafu uprzędzić przez swój opór całą naszą linią o marszu nieprzyjaciela. — Posłałem natychmiast nad Adygę 2,000. ludzi, które miałem z sobą w Bolonij, a potem sam nie zwłócznie udałem się do Werony.

D. 23. o 6. godzinie z rana, nieprzyjaciel ukazał się przed Weroną i uderzył na przednią straż Grła Masseny, stojącą we Wł St. Michel. Wspomniany Grł wyszedłszy z Werony, uszykował do boju swoją dywizyą, i pomalzerowawszy prosto na nieprzyjaciela rozpuścił go, oraz zabrał mu 3. sztuki Armat i 600. niewolnika. Grenadyerowie 75. pułbrigady zdobyli te Armaty z bagnetem wręku, mając naczele swoim Grła Brume, którego suknia 7. kulami przeszita była. Tegoż dnia i o tejże godzinie atakował nieprzyjaciel front naszej linii przy Montebaldo broniony przez infanteryą lekką Grła Jouberta, potyczka była mocna i uporczywa; już nieprzyjaciel opanował był pierwszą redutę, ale Joubert wypadł na czele swoich grenadyerów, odpędził go i zabrał 110. niewolnika.

D. 24. nieprzyjaciel rzucił nagle most przy Anguairi i posunął swą awangardę, o milę od Porto-Legnago; w tym czasie Grł Joubert donosił mi, że kolumna dosyć znaczna przechodzi przez Montagno i grozi okrzydleniem jego awangardy stojącej w la Corona. Z różnych znaków doświadczy prawdziwych zamiarów nieprzyjaciela, nie wątpiłem już, iż chcą atakować największą naszą linią naszą przy Rivoli, aby przez to zbliżyć się do Mantuy; wysłałem tam w nocy większą część dywizyi Grła Masseny, i sam udałem się do Rivoli, gdzie stanąłem o wtorek z pułnocy. — Kazałem natychmiast Grłowi Joubert zająć znowu ważną pozycyą St. Marco, opatrzyć artylleryą stanowisko Rivoli, i ułożyć wszystko do atakowania nazajutrz nieprzyjaciela. Równo ze dniem nasze prawe skrzydło spotkało się z lewym nieprzyjacielskim na wzgórzach St. Marco, potyczka była strasna i uporczywa. Grł Joubert na czele 33. pułbrigady wspierał piechotę lekką, którą komenderował Grł Vial. Tym czasem Grł Alvinzy, który porobił był dyspozycyę d. 24. dla otoczenia dywizyi Grła Jouberta, nie przestał wykonywać swego zamiaru, nie spodziewał się bowiem, żeby w nocy przybył z posiłkami dostatecznymi do uczynienia jego operacyi nietylko niepodobną do skutecznienia, ale nawet szkodliwą dla niego. Lewe nasze skrzydło będąc mocno atakowane, zachwiało się i nieprzyjaciel rzucił się na centrum: 14. pułbrigada wytrzymała impet jego z największą odwagą. Grł Berthier Szef sztabu generalnego, zostawiony tam odemnie, okazał znowu w tej okazyi męstwo, którego w tej kampanii tak częste dawał dowody. Austriacy osmieleni swoją liczbą, podawali usiłowania dla odebrania Armat stojących przed tą pułbrigadą; jeden nasz

Kapitan wybiega przed nieprzyjaciela i krzy-
czy do swoich: *dozwolicie zabrac wam Ar-*
maty? w Tym momencie 32. pułbrygada
wysłana odemnie dla wsparcia lewego skrzy-
dła, ukazując się, odbiera nazad wszystkie
stanowiska utracone, i mając na czele Głła
Majena zwraca rzeczy do dobrego stanu.

Jednakże 3 już godziny trwała bitwa,
a nieprzyjaciel ieszcze całych sił swoich
nie wystawił do potyczki. Kolumna nie-
przyjacielska, która poszła była wzdłuż
Adygi pod zasłoną wielkiej liczby armat,
marszerując prosto ku *Rivoli* dla zdobycia te-
go stanowiska i grozi przez to oskrzydlen-
iem prawemu skrzydłu, i szczerkowi na-
szemu; zaleciłem Głłowi *Kawaleryi Lecerq*
uderzyć na nieprzyjaciela, iżeby ten opano-
wał stanowisko *Rivoli* i posłał *Szeta La-*
salle z 50 dragonami, aby wziął z flanki
piechotę nieprzyjacielską atakującą centrum,
i aby ranią silnie uderzył. Nareszcie nie-
przyjaciel, który się już był znacznie po-
słonił, atakowany mocno i ze wszystkich
stron, zostawiając na placu wiele zabitych,
część swojej artylerji, i znowu powraca
do doliny *Adygi*. Prawie w tymże czasie
kolumna nieprzyjacielska, która już dawno
była w marszu dla oskrzydlenia nas i prze-
cięcia retirydy, uszykowana się do boju za-
nami. Zostawiłem był 75tą pułbrygadę w re-
zerwie, która nie tylko wstrzymywała tę
kolumnę, ale nawet uderzyła na lewe skrzy-
dło nieprzyjacielskie awansujące, i rozpro-
szyła je zaraz. Gdy się to działo, 75 pułbry-
gada przybywa właśnie w tym czasie, kie-
dy Głł *Reg* stanął z tyłu kolumny chcący
nas oskrzydlić. Kazałem natychmiast strze-
lać do nieprzyjaciela z kilku armat 12 fun-
towych, atak nastąpił i w kwadrans cała
ta kolumna z 4000 ludzi złożona poddała
się w niewolę. Nieprzyjaciel wszędy roz-
proszony, był też wszędy sciganym i przez
całą noc przyprowadzono do nas niewolni-
ków: 1,500 ludzi uciekających przez *Gnaida*
bilo zatrzymanych od 50 tylko z naszej
18 pułbrygady, którzy skoro pierwszych po-
strzegli, szli na nich z odwagą, i broń zło-
żyć kazali.

Nieprzyjaciel był ieszcze Panem stano-
wiska *la Corona*, ale nie mógł już być
niebezpiecznym, trzeba było pospieszyć prze-
ciw dywizji Głła *Prowery*, który d. 24.
przeszedł *Adygę* przy *Anguieri*, kazałem więc
ruszyć Głłowi *Victor* z mezną 75 pułbry-
gadą i cofnąć się Głłowi *Majena*, który z
częścią swojej dywizji stanął w *Rover-*
bella d. 25. — Zostawiłem wyjeżdżając,
rozkaz Głłowi *Joubert*, atakowania równo
ze switem nieprzyjaciela, gdyby się ważył
dłużej ieszcze zostawać a *la Corona*. —
Głł *Murat* pomaszerował na całą noc z
pułbrygadą infanterji letkiej, i miał poka-
zać się rano na wysokości *Montebaldo* gu-
rującej nad *la Corona*, w rzeczy samej po-
dosyć mocnym oporze nieprzyjaciel w roz-
sypkę poszedł, i ci, którzy uszli w akcyi
wczorajszej, w niewolę zabrani zostali;
Kawalerya nie mogła umknąć tylko płynąc
przez *Adygę* i wiele iey potonęło.

Zdobyliśmy we dwóch bataliach pod
Rivoli 13,000 niewolnika i 9. sztuk Armat;
Generałowie *Santos* i *Meyer* ranieni byli,
potykając się mężnie na czele wojska „—
(Reszta potym.)

z Hagi 31. Stycznia z Gazety *Leydeyskiej*.

Zgromadzenie Narodowe *Batawów*
na sefssyi wczorajszej odesłało do Kommit-
syi do roztrząśnienia pozostałe Artykuły
deklaracyi praw i obowiązków człowieka i
Obywatela; po czym przytąpiło dziś do
Artykułu III. nowego projektu Konfytur-
cyi, gdzie się traktuje o władzy prawoda-
wcy: wielkie były spory względem pro-
jektu *Dwuch Jzb*: Niektóre członki, co się
dawniej oświadczyły, za Konfyturą Fran-
cuską 1793. Roku, przenosząc ją nad Kon-
fyturą 1795. dziś ieszcze utrzymywały też
samo principia: ale układ *Dwóch Jzb*: więk-
szością 86. głosów przeciwko 16. przyję-
ty został. Jedną z tych Jzb. nazwana bę-
dzie *Jzba Wielka*, druga zaś *Jzba Star-*
szych. &c.

z Włoch 23 Stycznia. z Gazety *Berlik-*
skiej Nr: 18.

Donieśliśmy już dawniej, że *Insurre-*
keya w *Casarguana* uspokojona przez Fran-
cuzow została. Szczegóły tej ich czynno-
ści, w następującym sposobie *Gazeta Me-*
dyolańska donosi: „Jak tylko kolumny
Republikańskie zbliżyć się zaczęły, znaczna
część spiskowych uciekła, inni wyszli na-
przeciw Generałowi *Rusca* oddając klucze
twierdzy *Mont-Alfonse* w *Castelnovo*, część
zaś mniej liczna, ale odważniejszych za-
trudniała się zepsuciem drogi, przez którą
rozumieli, że Francuzi pójdą, lecz ci przez
Lukę i *Gallicanno* marsz swój obrócili.

D. 26. Grudnia wśród straszney ule-
wy i ciemney nocy, *Rusca* wszedł niespo-
dziewanie do *Castelnovo* na czele mocnego
oddziału swej Kolumny, wysłał zaraz część
iey dla opanowania twierdzy, rozstawił Ar-
maty na wałach miasta, znaczne patrole po-
słał do wiosek sąsiedzkich, i aresztować
kazał wielką liczbę *Insurgentów*. Nazajutrz
postawiono wielki słup na placu publicznym
w *Castelnovo*, a w koło niego rozrzucono
Herby *Xcia Modeny*, i klęczących na nich
pięciu *Hersztów* spisku, stosownie do wy-
roku Kommittyi wojskowej rozstrzelano.
Mniej winni musieli być przytomni tej
eksekucyi, a potym na wolność wypuszcze-
ni zostali. Niektórzy zaś jako zakładnicy
wzięci byli. Rozrzucono domy roztrzeła-
nych buntowników, niemożna bowiem było
ich spalić, stosownie do rozkazu *Buonaparte*,
bez wystawienia innych na niebezpieczeń-
stwo pożaru. Pomieszkawie tylko dowódcy
spisku w *Vaglio*, wprzód zrabowane a po-
tym spalono było. — Głł *Rusca* rozkazał
wszystkim zbuntowanym parafiom wykonać
nową przysięgę i obrać inne municypalności.
Drzewo wolności z wielką okazałością by-
ło postawione. Ogłosił potym *Amnestyę*
powszechną, od której jednak 9 dowódcy
(2)

cow insurrekcyi jest wyłączonych. Znajdują się między niemi 7. Xięży, i wszyscy siedzą w Areszcie. —

z Medyolanu 20 Stycznia.

Posiłki, które przychodzą Francuzom, nie idą teraz z *Piemontu* ku *Adydze*, lecz się udają drogą do *Placencji* i są przeznaczone przeciw Papieżowi. Co bardzo zadziwia, gdyż powszechnym było mniemaniem że pokój z Dworem Rzymskim w krótko miał być podpisany. Teraz zaś mówią, że Oyciec S. zawarł alians z Cesarzem i to dało powód do tego marszu wojsku Republikańskow. — Nigdy Kampania z takim ukontentowaniem przez Francuzów rozpoczęta niebyła, iak terazniejsza.

z Strasburga 21. Stycznia z Zurnalu Frankfurta:

Piszą z *Huningen* d. 19. t. m. że strzelanie z Armat bardzo jest tam mocne. Nieprzyjaciół zaczął sypać wykopy o 400. sążni od naszych fortyfikacyi, lecz największego oporu doznał. Prawe naszych skrzydło wzmocnione świeżym Woyskiem zostało. Grł *Moreau* jeszcze nie polecał do Armij *Sambry* i *Mozy*, i główna jego Kwatera jest zawsze w tymże samym miejscu. Grł *Duham* komenderuje centrum pod Grłem *Desaix*, który tu bawi.

Dnia 25. Stycznia. Oprócz rozmaitych korpusów wojska, dwie pułbrygady od Armij *Sambry* i *Mozy*, które tedy przechodziły, pomaszerowały do *Włoch*. — Grł *Kellerman* znajdujący się teraz w *Chambery*, zatrudnia się zgromadzeniem licznego korpusu. — Austriacy popierają z uciążliwością roboty swe na przeciw szanśu mostowego przy *Huningen*: spodziewamy się co moment rozpoczęcia bombardowania.

z Manheimu 28. Stycznia z teyże Gazety.

Arcy Xże Karol pojechał w okolice *Huningen*, dla przyspieszenia przez swoje przytomność filnych przygotowań, które się dzieją w celu zdobycia fortyfikacyi przed-mostowych przy *Huningen*. Jak słychać poiedzie potym do *Wiednia*, to zaś utwierdza w tym domysle, że Arcy-Xże oddał tymczasową komendę nad Woyskami Cesarzskimi Grłowi Artylleryi *de la Tour*, a wojsk *Imperyj* F. M. L. Baronowi *de Staader*. Dway ci Generałowie oczekiwani tu są niezwłocznie.

z Nantes 16. Stycznia.

Korсар naszego portu zabrał okręt Angielski kompanij *Wschodniej Indyjskiej*, szacowany 4. miliony liwrow.

z Bazyley 19 Stycznia z Gazety Berlińskiej.

Oblężenie formalne okopów przedmostowych przy *Huningen* zaczęło się. W no-

cy d. 16 na 17. pierwszą parallle rozpoczęto. Kanonada i na moment nieustaje. — Francuzi z swojej strony mocno strzelają na baterye i robotnikow Austriackich. Lecz ponieważ ciężka artylerya w części przyszła od *Kehl*, a reszta jest spodziewana, mniemanie jest, że szaniec mostowy dłużej nad dni 8 nie wytrzyma. Mówią, że *Froelich* obeymie *Kommandę* po Xięciu *Fürstemberg*,

którego Arcy Xiążę wezwał do inney *Komendy*. Od kilku dni mówią tu o *Armistitium*, dodają iż powzięciu szanśu mostowego pod *Huningen*, ustana kroki nieprzyjacielskie, zaczawszy od *Bazyley*, aż do *Duseldorfu*. — Trzech Officerow *Bazylejskich*, którzy w więzieniu siedzieli z okazji złamanej przez Cesarzskich neutralności, wypuszczono wczoray na wolność, wszelako w domu pod aresztem jeszcze zostają, i niewolno im nie ze swego majątku sprzedawać lub darować. —

z Bazyley 26. Stycznia. z Gazety Berlińskiej Nro: 18.

Strzelanie z Armat przy *Huningen* trwa nieustannie, Austriacy szczególnie od dwóch dni większej jeszcze usilności iak dawniej dokładają. Niektórzy są tego zdania, że już negocyacya o kapitulacyą zaczęta została. —

z Bruxelli d. 18. Stycznia z teyże Gazety.

Stosownie do urządzeń poczynionych na utrzymanie porządku i spokojności publiczney, miasto nasze jest ze wszystkich stron Kawaleryą opasane. Garnizon tutaj ma być powiększony 48. brygadą piechoty, i oprócz tego zdaie się, że huzary *de Lausun* i 7. regiment strzelców konnych stojących teraz w Kraju *Leodyjskim* w krótko tu przymarszerują. Przybył tu z głównej Kwatery Grł *Salm*, który obeymie komendę w *Bruxelli*. Dowódca konspiracyi *Baron Moorsele* aresztowany jest d. 15. we wsi *Waelhem* wyżej *Malmes*, gdy się zbliżał do granic *Holandyi*. Nazajutrz był tu przyprowadzony pod mocną eskortą i wkrótce ma być sądzony przez Kommissyą woyskową. Pokazało się teraz z planu konspiracyi, że on był drugim tylko dowodzącą, i że Szefem całego zamachu jest *Baron Frank* z Kraju *Luxemburg*, ale ten ostatni trochę zręczniejszy znalazł sposob ucieczki do Niemiec. Konspiracya nie równie obszerniej rozciągała się, niżli z początku sądzono, i niektóre osoby z *Bruxelli* i *Lowanium* dowiedziawszy się o aresztowaniu *Barona Moorsele*, puciekały. Wszystko jest teraz w spokojności, ale ci, co patrzą nadal, przerażeni są utworzeniem tu Kommissyi Woyskowej, która bez żadnych formalności funkcyę swe odbywa.

D. 22. Stycznia. *Baron de Moorsele* został wczoray na śmierć skazany przez Kommissyą woyskową, w tym mieście ustanowioną: tegoż samego dnia o 5. godzinie w wieczor był rozstrzelany na placu nazwanym *Royal* w przytomności całego garnizonu, iak do batalij uszykowanego. Przed wydaniem wyroku, uczynił protestacyą przeciwko Kommissyi woyskowej, nieprzyimując iey iurydykcyi, i dając za przyczynę, że nie był wzięty z bronią wręku, i że chciał być sądzonym przez Trybunał kryminalny tego departamentu. Ta protestacya bardzo mocno kończyła się na zapewnieniu, że ieżliby kommissya woyskowa skazała go na śmierć, poleca zemstę całej swojej familij. Trybunał kryminalny czynił nieiakię kroki domagając się o wydanie obwinionego: ale pomimo te wszystkie uwagi, *Baron Moorsele* był oślądzony i rozstrzelany natychmiast.

KURYERA LITEWSKIEGO

Z GRODNA DNIA 20. LUTEGO R. 1797. W PONIEDZIAŁEK.

z Kopenhagi d. 24. Stycznia z Gazety
Berlińskiej.

Odebraliśmy smutną nowinę, że Dey Tripolitański tak wielkie do nas urościł pretensye, iż Gł. Adjutant Fisher Komendant fregaty *Thetis*, był przymuszony zerwać negocyacye, i uwiadomiwszy natychmiast wszystkich naszych Konsulow na Morzu śródziemnym, iż pokój ustał, trzymał w blokadzie port Tripoli dla przeszkodzenia wypłynieniu Korsarzów.

z Sztokholmu d. 20. Stycznia z tejże Gazety.

Wczoraj Król puścił się w podróż do Upsala, gdzie ma się installować na Kancelrza Akademij. Hr. *Gotowkin*, który oznajmił Dworowi naszemu o wstąpieniu na Tron J. C. Mei Imperatora Pawła I. odiechnął dziś na powrót do Petersburga.

z Filadelfij 15. Grudnia z Gazety Hambur-
skiej

D. 7. t. m. *Washington* zagaił Kongres Stanow zjednoczonych mową, której treść jest następująca: „z *Indyanami* na granicach dobra przyjaźń i spokoynosc zostały zachowane z *Narodem Creek* zawarty jest traktat, na mocy którego wolno nam będzie stawiać na ich ziemi domy handlowe, i wojskowe posterunki. Ratyfikacya traktatu z W. Brytanią zwlekana była tak długo, bo stanowilka i mieysca, których nam odfąpiła, nie mogły być w czasie przyzwoitym zaigte. Wyznaczeni z obojga stron Kommissarze spory względem granic, i względem zabranych okrętów wkrótce mają ułatwić. Podobnymże sposobem zatargi z Hiszpanią mają być ugodzone. z *Deiem Algieru* już by był układ zrobiony, gdyby nie wojna w Europie. Jeszcze nam jednak trzeba zebrać cokolwiek pieniędzy i spodziewać się można, że uwiezieni tam ziomkowie nasi, będą wypuszczeni na wolność. w Dalszym ciągu mowy zachęcał, aby się zatrudniano powiększeniem siły morskiej, zabezpieczeniem portow, pomnożeniem manufaktur, wydoskonaleniem rolnictwa, uftanowieniem narodowej akademij, szkoły wojskowej &c: &c: Donosił potym z żalem, że handel w *Indyach* zachodnich od Korsarzow Rzętey Francuskiej znacznie ucierpiał, i że od Polska iey podane zostało przełożenie, które nieprzyjemnych krokow obawiać się każe. Zyczeniem iego było utrzymywać ciągle

przyjaźń z tą Rptą, tak się zawsze sprawując, iak mu prawa i honor kraju nakazywały, niewątpi, że sprawiedliwość, otwartosc i przyjaźń tej Rptey, życzenia iego ulkutechnią. Jednakże zapomnieć nie może, wiele jest winien Konstytucyi swego Kraiu i swoiemu Narodowi. — Składając rachunki, przełożył uwagę, że dochody Państwa corocznie się powiększają, i zachęcał potym, aby dług Narodowe regularnie były opłacane. Mówiąc ostatni raz między reprezentantami Narodu, przypominał sobie z radością czas, w którym pierwszy raz byli zebrani, i błaga opatrznosci opiekę nad Stanami ziednoczonymi, aby cnota i szczescie ludu były zachowane, i aby Konstytucya, którą sobie dla zapewnienia swey wolności obrał, zawsze i bez narufzenia trwała.

Adres dziękczynienia jednomyślnie od Kongresu przyjęty został, konice iego jest następujący: „Zastanawiając się nad przyczynami szczescia naszego, przypisać go powinniśmy wyborney naszej Konstytucyi prawodawczych uftaw. Wdzięcznosc iednak i sprawiedliwosc obowiązują nas do wyznania, że wielką część powodzeń naszych, winni iesteśmy cnotcie, stałości i talentom W. P. okazanym widocznie w naykrytyczniejszych okolicznosciach. Znayczulszym więc żalem odbieramy wiadomosc o chęci iego oddalenia się od publicznych interesow Oyczyzny. Kiedy zapatrujemy się na rozmaite sceny publicznego iego życia, poświęconego naytrudniejszym w Obywatelstwie i wojskowości uslugom, tak w śród walki rewolucyney w *Ameryce*, iak w śród późniejszych zaburzeń, to nie możemy patrzeć na oddalenie się iego, nie oświadczywszy mu, że naywyższe przywiązanie nasze, i naywyższy szacunek, wszędzie mu towarzyszyć będą. Pocięchą naszą po tak wielkiej stracie jest ozywiałce nas wspomnienie, że czynności W. P. nasładowane będą od iego następców, i że rząd nasz co raz to silniey trwałość swoię zapewni. — *Washington* odpowiedział na to: z Wielkim ukontentowaniem czytam w Adresie WW. PP. iedność zdania ich z moim, względem rozmaitych uczynionych im ode mnie przełożeń. Zauwagi ich nad Obywatelkami i Wojskowemi memi posługami i za łaskawe ich życzenia, upraszam, abyście dziękczynienie moje pochodzące z serca przyjąć raczyli. Powinnością moją było służyć Oyczyźnie, i oddanie mi przez nią sprawiedliwosci jest dla mnie nadgodą nay-

droższą. Oddalając się od steryu rządu, pewny jestem, iż powierzony będzie takim mędom, którzy w swym postępowaniu przykładem do naśladowania nie potrzebią, lecz niech mi wolno będzie wziąć z sobą do grobu, to przekonanie, że z największą bezinteresownością i w naczyniowych zamiarach służyłem Krajowi. —

z Xanten 21. Stycznia.

Spor między Kamrą Królewską i Administratorem Francuskimi, ukończony został wyrokiem Dyrektoryatu Wykonawczego, dnia 15. t. m. wydanym w tej treści: że ani na prowincye, ani na duchowieństwo

Xięstw Geldryi i Klivij, inne podatki nie będą mogły być nałożone, nad te, które Królowi Jmci Pruskiemu były opłacane.

z Kolonii 28. Stycznia z Gazety du Bas Rhin pod Nrem 9.

Gr en Chef Beurnonville zabawiwszy tu dni kilka, wczora wyjechał. Domyślając się, że się uda do Leodiiu a ztamtąd do Bruxelli, dla rozmówienia się z Ministrem Jn: wewnętrznym. Gr Moreau dziś tu jest spodziewany. — Gr Beurnonville przed swoim odjazdem pożegnał Armią przez Adrefs bardzo czuły.

Działo się w Ratuszu Głównym Miasta Warszawy Dnia Czwartego Miesiąca Lutego Roku Pańskiego Tysiącni-go Sięmiestnego Dziewięćdziesiątego Siódmego.

Przed Urzędem Królewsko Pruskim przy Archiwum Generalnym postanowionym i Aktami Miasta Warszawy, stanawszy Osobiscie Urodzony Franciszek de Fribes następująco uczynił oświadczenie — Z powodów w oświadczeniu przezemnie w Warszawie dawniej uczynionym, wyrażonych, oddawszy cały mój Maiątek na satysfakcyą wierzycieli, który, gdy Magistrat Wileński pod swe zarządzenie i zabezpieczenie odebrał, sądziłem, iż takowym wedle Prawa, przed rozpoznaniem pretensyi wierzycielskich, nikt szafować nie jest mocen, lecz odebrawszy od umocowanego przezemnie do popierania Sprawy konkursowej Plenipotenta wiadomość, iż Czerwonych Złotych Dziewięćdziesiąt dziewięć Złotych (co Manifestem w Aktach Ziemskich Wileńskich pod Dniem siódmym Stycznia Roku bieżącego przez tegoż Plenipotenta zaskarżonym zostało) dostrzegając oraz: Jż zamachy na roztrwonienie Maiątku wierzycielskiego, przez różne niezgodnie z Prawem i sprawiedliwością wydane Rezolucye są przygotowane, winienem najprzód nayuroczyściej ostrzedz wierzycieli krajowych, iż jeżeli iakową szkodę w odzyskaniu swey należitości, przez niedopilnowanie się i opieszość poniosą, tę sobie samym przypiszą. W Jmieniu zaś Zagranicznych wierzycieli [którzy dla znaczney odległości miejsca swych Plenipotentów nadesłać dotąd niemogli] ninieyszą uczynić pilność, aby żaden krok uszczuplający ich maiątek, na szkodę onychże dopełnionym nie został, wszelkie czynności zaszkli krzywdzące onychże zaskarżając, i za nieważne deklarując, odzyskanie nie mniej i powrócenie wszelkich szkód od kogo i przez kogo wypadać będzie, warując, takowe oświadczenie Urzędowe własną Ręką w Aktach Urzędu podpisać. Franciszek Fribes. Zgodno z Protokulem. Mędrzecki.

D O N I E S I E N I E.

Uwadamia się Publiczność, iż z przeznaczenia Dekretu Kommissyi Sądowniczey Jego Królewskiej Mocy Pruskiej w Roku 1796. Xbra 10 Dnia zapadłego, oznaczony jest konkurs Maiątku Żydów Leyby Wolfowicza, i Hirszy Gdłowicza Kupców i Obywatelów Miasta Kalwaryi, za którym Sąd Exdywizorski ziachawszy się do Miasta Kalwaryi, na Terminie oznaczonym dnia 25. Mca Aprila Roku teraz idącego 1797. tychże Żydów Maiątek wszelki przez Licytacyą sprzedać obowiązany będzie, i między Kredytorów powołać uczyni, ostrzegając, iż na tym terminie iako ultimarnym, którzyhy niestawali, i dołakową Publikatę mocą zlecenia Sądu Exdywizorskiego, iako utrzymujący Kancelaryą odpisują.

(L.S.) Jozef Szaniawski Rggt w Sądzie Exdywizor: i Grodz: Fitu Kowien: